

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny–Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Hanna Bartkowiak

Protokolant: prot. sąd. Patrycja Makuch

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Arkadiusza Dzikowskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2019 r.

sprawy **A. G. (1)**

oskarżonego z art. 288 § 1 kk oraz z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile

z dnia 19 lipca 2019 r., sygn. akt II K 18/19

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w pkt II, w kwalifikacji prawnej czynu popełnionego na szkodę A. M. precyzuje, że jest to przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

b) na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 25 października 2018 r. godz. 18.50 i nadal.

2. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 516,60 zł (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

4. Zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym nie wymierza mu opłaty za II instancję.

Hanna Bartkowiak

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 1006/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Pile z dnia 19 lipca 2019 r., sygn. akt II K 18/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Obraza prawa procesowego – art. 7 kpk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd Okręgowy nie stwierdził aby przy wydawaniu zaskarżonego wyroku doszło do naruszenia reguł procesowych w zakresie oceny zgromadzonych w sprawie dowodów. Przeciwnie, przeprowadzona przez Sąd Rejonowy ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego była rzetelna, szczegółowa i uwzględniała w odpowiednim stopniu zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Jak wynika z analizy akt sprawy, Sąd I instancji poddał ocenie wszystkie zgromadzone dowody, wyraźnie zaznaczył, którym dowodom bądź ich częściom przyznał przymiot wiarygodności a którym cechy tej odmówił oraz podał racjonalne powody takiego ich wartościowania. Przeprowadzona w</p>		

opisany wyżej sposób weryfikacja dowodów czyniła zadość przepisowi art. 7 kpk.

Sąd Rejonowy wartościując dowody zachował pełen obiektywizm i uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na tę ocenę. W przypadku zeznań pokrzywdzonych A. i M. M. (1) oraz wyjaśnień oskarżonego organ orzekający miał przy tym na względzie istniejący pomiędzy tymi osobami konflikt powstały na tle odwiedzania sąsiada pokrzywdzonych A. J.. Nadmienić należy, że Sąd I instancji przypisał A. G. (1) jedynie te groźby, których zaistnienie było pewne na podstawie zgromadzonych dowodów. Zarówno oskarżony, jak i obrońca negując słuszność dokonanej weryfikacji materiału dowodowego zignorowali fakt, że zeznania pokrzywdzonych A. M., M. M. (1) i ich córki Z. M. korelowały ze sobą w zakresie opisu poszczególnych sytuacji związanych z wypowiedaniem pod adresem pokrzywdzonych gróźb przez A. G. (1). Ponadto zeznania tych osób co do zniszczenia drzwi w dniu 17 października 2018 r. zostały wsparte znajdującymi się w aktach sprawy dokumentami: protokołem oględzin, zdjęciami uszkodzonego mienia oraz krótkim nagraniem dokonany przez Z. M.. Z kolei wyjaśnienia podsądnego były chwiejne i ulegały zmianom co do sprawstwa w zakresie zarzutu zniszczenia drzwi mieszkania Państwa M., do czego ostatecznie przed sądem się przyznał, podając motywację tego czynu (odwet za zniszczenie jego mienia, tj. drzwi baraku, w którym mieszka). Ważnym dowodem obciążającym były zeznania córki pokrzywdzonych Z. M., która podawała wiadome jej okoliczności na temat gróźb kierowanych

przez oskarżonego zaobserwowane osobiście albo poznane z przekazu rodziców. Ponadto niekorzystnym dla oskarżonego blokiem dowodów były zeznania funkcjonariuszy Policji: G. C., R. N. i P. S. oraz zgłoszenie policyjne incydentu z dnia 26 czerwca 2018 r. (groźby wobec M. M. (1)).

Sąd odwoławczy weryfikując poprawność oceny dowodowej dokonanej przez Sąd I instancji nie stwierdził równocześnie aby z zeznań świadków Z. B., M. S., A. J., M. W. i B. L. wynikała bezpodstawność oskarżenia A. G. (1) o występki z art. 190 § 1 kk. To, że wyżej wskazani świadkowie postrzegają Państwa M. jako osoby konfliktowe, żyjące w nienajlepszych relacjach z sąsiedztwem, a oskarżonego jako pomocnego i uczynnego wcale nie przeczy, że doszło do zdarzeń będących przedmiotem niniejszego postępowania. Ci wskazani przez obronę świadkowie nie mieli żadnej wiedzy na temat incydentów między oskarżonym a małżonkami M., zatem ich zeznania nie podważały zeznań pokrzywdzonych i ich córki Z.. Wart odnotowania jest też fakt, że oskarżony cierpi na zaburzenia osobowości i jak wynika z opinii sądowo-psychiatrycznej (k.100) zaburzenia te mogą powodować jego impulsywne zachowania; oskarżony jest nieufny do otoczenia i może wykazywać się tendencją do manipulacji otoczeniem. Zatem jego życzliwość wobec osób z nim nieskonfliktowanych nie przekreśla możliwych jego atakujących i agresywnych zachowań wobec osób sprzeciwiających się jego odwiedzinom u A. J.. Brak przyjacielskich relacji Państwa M. z sąsiadami i konflikt z A. G. (1)

nie usprawiedliwił w żaden sposób kierowania przez oskarżonego gróźb pod adresem pokrzywdzonych, a także drastycznego uszkodzenia drzwi wejściowych mieszkania Państwa M. i to wówczas kiedy w tym mieszkaniu przebywała tylko nastolatka Z. M..

Oskarżony i jego obrońca nie przekonali też organu odwoławczego o bezprawnych działaniach pokrzywdzonych na szkodę oskarżonego, które miałyby poprzedzać feralne zdarzenie z dnia 17 października 2018 r. i dyskredytować dowody oskarżenia o groźby karalne. Jednak wskazania świadków przedstawionych w procesie ze strony oskarżonego o rzekomym zniszczeniu mienia A. G. przez Państwa M. i ich szwagra, czy kierowania gróźb pod adresem oskarżonego nie znalazły dowodowego choćby uprawdopodobnienia. Potwierdza powyższe zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Okręgowej z dnia 4 października 2018 r. postanowienie o umorzeniu dochodzenia o przestępstwa z art. 190 § 1 kk, 193 kk oraz 288 § 1 kk z uwagi na brak dostatecznych danych uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa (sygn. akt 2 Ds. 1351/18).

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia ciągu przestępstw z art. 190 § 1 kk.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Brak podstaw do uwzględnienia wniosków z uwagi na polemiczny i jednostronny charakter zarzutu.		
Lp.	Zarzut	
2.	Obraza prawa procesowego – art. 5 § 2 kpk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W rozpatrywanej sprawie Sąd Rejonowy dysponował odpowiednio szerokim spectrum dowodów, które po ich prawidłowym ocenieniu, były wystarczające dla poczynienia trafnych i niewątpliwych ustaleń faktycznych. W ocenie Sądu odwoławczego nie wystąpiły żadne niedające się usunąć wątpliwości, które należałoby rozstrzygnąć na korzyść A. G. (1). Wskazać należy, że do naruszenia art. 5 § 2 kpk dochodzi wówczas gdy to organ procesowy napotyka wątpliwości na tle przeprowadzonych materiałów dowodowych, których mimo wszelkich dostępnych metod nie dało się usunąć. Wtedy sąd winien rozstrzygnąć je na korzyść oskarżonego. Nie chodzi tu natomiast o wątpliwości stron procesu, które należy rozpatrywać jako zastrzeżenia co do wiarygodności konkretnego dowodu, rozstrzygane jedynie na płaszczyźnie utrzymania się przez sąd w granicach sędziowskiej swobodnej oceny dowodów określonej w art. 7 kpk (postanowienie Sądu Najwyższego z</p>		

dnia 4 czerwca 2019 r., V KK 167/19, Legalis nr 1967625).	
Wniosek	
Zmiana wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia ciągu przestępstw z art. 190 § 1 kk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Brak podstaw do uwzględnienia wniosków z uwagi na niezasadność zarzutu.	
Lp.	Zarzut
3.	Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony jest winny zarzucanego mu czynu z pkt II, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na jednoznaczne i niebudzące wątpliwości przyjęcie, iż oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona czynów zabronionych z art. 190 § 1 kk.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Przedmiotowy zarzut jest w istocie powtórzeniem zarzutu błędnej oceny dowodów, o którym wypowiedziano się przy rozstrzygnięciu zarzutu naruszenia art. 7 kpk. Dla zaakcentowania wskazać trzeba, że wbrew stanowisku obrońcy, zgromadzone w sprawie, poprawnie	

zweryfikowane przez Sąd Rejonowy pod kątem ich wiarygodności dowody dawały podstawy do przypisania oskarżonemu odpowiedzialności karnej za ciąg przestępstw z art. 190 § 1 kk popełnionych na szkodę A. M. i M. M. (1). Miarodajne wskazania pokrzywdzonych, ich córki Z. i dodatkowo zeznania dzielnicowego G. C., funkcjonariuszy Policji przeprowadzających interwencję dotyczącą gróźb pod adresem M. M. (1) w czerwcu 2018 r. pozwoliły na niebudzące wątpliwości ustalenie, że A. G. (1) jednokrotnie skierował groźbę karalną wobec A. M., a pod adresem M. M. (1) czynił to trzykrotnie.

Słusznie też Sąd Rejonowy uznał, że groźenie pokrzywdzonym przez A. G. (1) zaciśniętą w pięść dłonią wyczerpywało znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk, skoro zachowanie to mogło i zostało przez pokrzywdzonych kategorycznie odebrane jako groźba i wzbudziło u nich uzasadnioną obawę spełnienia. Groźba nie musi być zresztą wypowiedziana słowami, bo może zostać wykonana gestem ale w sposób zrozumiały dla adresata. Natomiast dla realizacji znamion przestępstwa z art. 190 § 1 kk nie jest wymagane, aby sprawca miał rzeczywiście zamiar wykonać groźbę lub by podjął jakiegokolwiek działania zmierzające do natychmiastowego spełnienia swój groźby (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2017 r., III KK 251/17, Legalis nr 1704945). Warto również dodać, iż nie stanowi o dekompletacji znamion występku z art. 190 § 1 kk to, że w momencie groźenia pokrzywdzony nie odczuwa maksymalnych obaw, które to nasilenie przychodzi dopiero po

<p>pewnym czasie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 r., II AKa 369/16, Legalis nr 1637224). Wobec tego nawet w sytuacji kiedy pokrzywdzeni zaczęli silnie obawiać się spełnienia gróźb przez A. G. (1) dopiero po zniszczeniu przez niego drzwi ich mieszkania przy użyciu nieustalonego narzędzia, to nie wpływało to negatywnie na ustalenie, że powstało u nich poczucie zagrożenia, a w konsekwencji na wyczerpanie wszystkich ustawowych znamion przestępstwa z art. 190 § 1 kk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia ciągu przestępstw z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>4.</p>	<p>Rażąca niewspółmierność orzeczonej w pkt I wyroku kary 8 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Sąd odwoławczy uznał, iż Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że czyn z art. 288 § 1 kk, który popełnił oskarżony A. G. (1), charakteryzował się dużym stopniem społecznej szkodliwości i zawinienia. Sąd I instancji uzasadniając wymiar orzeczonej kary dokładnie przedstawił wszystkie okoliczności, które wziął przy tym pod uwagę. Organ ten słusznie nie dopatrywał się istotnych okoliczności łagodzących. Oskarżony składając wyjaśnienia na rozprawie ostatecznie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 288 § 1 kk, jednak w sytuacji kiedy był on widziany przez Z. M. na miejscu zdarzenia w trakcie demolowania drzwi wejściowych, nie sposób przeceniać jego przyznania się do winy. Obrońca podnosił, że oskarżony przeprosił pokrzywdzonych, jednak w aktach sprawy brak potwierdzenia tej okoliczności. Podobnie fakt, iż oskarżony zaproponował pokrzywdzonym skierowanie sprawy do mediacji nie jest okolicznością łagodzącą. Sama bowiem propozycja nie oznacza, że na skutek postępowania mediacyjnego zwaśnione strony doszłyby do jakiegokolwiek porozumienia. Deklaracja oskarżonego o wyjściu z propozycją mediacji słusznie została przez prokuratora oceniona jako bezcelowa z uwagi na istniejący konflikt z A. i M. M. (1).

Obrońca skupił się na korzystnych dla oskarżonego okolicznościach rzutujących na wymiar kary, pomijając kwestie, które przemawiały za wymierzeniem kary w surowszym wymiarze. Sąd I instancji bardzo szczegółowo wymienił wszystkie te okoliczności

<p>obciążające w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Sposób działania A. G. (1), jego motywacja, uprzednia karalność za przestępstwa oraz brak szczególnych przesłanek łagodzących przemawiały za wymierzeniem kary przekraczającej dolną granicę ustawowego zagrożenia za tego typu czyn. W takiej sytuacji wymierzenie oskarżonemu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności nie mogło być uznane za nadmiernie surowe ukaranie.</p>	
Wniosek	
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary w granicach dolnego ustawowego zagrożenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na niezasadność zarzutu.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu I instancji został zmieniony w punkcie II w ten sposób, że w kwalifikacji prawnej czynu popełnionego na szkodę A. M. sprecyzowano, że jest to przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.	
Zwiąże o powodach zmiany	
Powodem dokonanej zmiany był dostrzeżony z urzędu brak precyzji Sądu Rejonowego we wskazaniu jednostki redakcyjnej przepisu art. 64 kk w kwalifikacji prawnej czynu popełnionego na szkodę A. M..	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1 lit. b)	Na rozprawie apelacyjnej w dniu 29 listopada 2019 r. obrońca oskarżonego wniósł o zaliczenie okresu tymczasowego aresztowania w sprawie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy uznał konieczność takiego uzupełnienia orzeczenia i na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 października 2018 r. godz. 18.50.	
2.	Postępowanie odwoławcze nie dostarczyło podstaw do dalszej ingerencji w zaskarżony wyrok, zatem w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.	

6. *Koszty Procesu*

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.	<p>Zgodnie z art. 616 § 1 pkt 1 do kosztów procesu należą koszty sądowe, którymi są m.in. wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania (art. 616 § 2 pkt 2 kpk). Jednym z wydatków Skarbu Państwa, na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk są wypłaty dokonane z tytułu nieopłaconej przez strony pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez adwokatów lub radców prawnych.</p> <p>Obrońca oskarżonego z urzędu wniósł w apelacji o zasądzenie od Skarbu Państwa zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym. Przytoczone wyżej przepisy stanowią podstawę prawną orzeczenia uwzględniającego to żądanie. Wysokość kosztów adwokata została ustalona w oparciu o § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714).</p>
4.	<p>Zgodnie z art. 634 kpk jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do kosztów procesu za postępowanie odwoławcze od orzeczeń kończących postępowanie w sprawie mają odpowiednie zastosowanie przepisy o kosztach za postępowanie przed sądem I instancji.</p> <p>Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy opierając się na dyspozycji przepisu art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym nie wymierzył mu opłaty za II instancję. A. G. (1) od ponad roku jest pozbawiony wolności i nie zarobkuje, nie posiada też żadnego znaczącego majątku. Trudna sytuacja materialna przemawiała za zwolnieniem oskarżonego od kosztów procesu i nie wymierzaniem mu opłaty za II instancję. Z tych samych względów uznano, że A. G. nie ma odpowiednich środków aby zwrócić koszty wyłożone przez Skarb Państwa na zapłatę wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu.</p>

7. PODPIS